

andringer. Der finder store Fiskevandringers Sted. Man søger at komme til Bunds i Spørgsmaalet om, hvor Fisken yngler, hvor den drager hen, under Paavirkning af hvilke Forhold den flytter sig, og der er allerede samlet et betydeligt Materiale, der er af stor Interesse. Jeg skal ikke komme ind paa at gentage alt, hvad der her er meddelt, men kun antyde, at f. Eks. Englænderne ved deres særlige Forsøg ere komne til det Resultat, at Doggerbanken, der var en af Jordens fiskerigeste Banker, omtrent er barfisket, der findes ingen store Fisk der mere. Derimod have de opdaget, at den er bleven Levested for umodne Rødspætter, og endvidere, at disse umodne Rødspætter ved at flyttes fra Banken op til enkelte Steder af Englands Østkyst vokse dobbelt saa hurtigt som ude paa Banken. Det er altsaa en indirekte Fredning at opfange Ynglen paa de Steder, hvor den ikke trives, og føre den hen til Steder, hvor den trives, hvorved der frembringes en bedre Fisk, end man ellers vilde faa. Hos os have vi gjort lignende Erfaringer, endogsaa inden den nu gældende Lov blev vedtagen. Gennem Biologisk Stations store Arbejder er man kommen til et Resultat, der svarer nogenlunde til det anførte. Det er bekendt nok, at man omlanter Rødspætter fra Vesterhavskysten til Limfjorden med et godt Resultat. Undersøgelserne have altsaa godtgjort, at hvad der gjaldt her paa et mindre Omraade, ogsaa gælder paa et større. Endvidere have Undersøgelser godtgjort, at Rødspætten, der fanges ved Horns Rev, i Reglen er en Undermaalsfisk, den gaar lige til Grænsen af, hvad der maa fiskes, hvad der ikke skal vrages. Naar den derimod flyttes til Kattegat, saa viser det sig, at den i Aarets Løb vokser dobbelt saa meget, som naar man lader den blive ved Horns Rev. Det er konstateret ved, at man har fisket den op, mærket den og saa smidt den ud igen enten paa det ene eller paa det andet Sted. Med Hensyn til Fiskeriet ved Island, der har saa stor Betydning for den islandske Befolkning, som jo overhovedet Fiskefangsten er af Vigtighed for alle de Lande, der staa i Forbindelse med Fiskestederne, er der gjort interessante Iagttagelser. Det er paavist, at Kabliauen, Havtorsken, ikke yngler paa Nordvest-, Nord- og Østsiden af Island, den yngler kun paa Sydsiden, men den Fisk, som her har gydt og lagt sine Æg, drager Nord paa om Foraaret, naar den store varme Atlanterhavsstrøm kommer op. I Forbindelse dermed staar, at Strømmen

fører Næring med sig, den saakaldte Plankton, denne Plankton, der dels bestaar af animalske Næringsstoffer og dels af vegetabiliske, er en Betingelse for Fiskenes Liv og Trivsel. Dens Tilstedeværelse beviser, at der maa være Fisk i Nærheden, og finder man ikke Fisken paa det Sted, hvor man først søger den, vil man ved at følge Planktonen opdage den Strøm, der viser Vej der hen, hvor Fisken findes. I den Retning har Norge gjort interessante Opdagelser. Der er nær ved Færøerne opdaget en Banke med Helleflyndere, som er ganske overordentlig rig, og hvor ingen tidligere anede, at der var Helleflynder. Man har ikke opdaget det ved et Lykketraf, men ved at følge de Resultater, Undersøgelserne af Havets Beskaffenhed gave med Hensyn til Temperatur, Saltholdighed, Iltindholdet af Vandet og endelig den svævende Masse af „Foderstoffer“, om jeg saa maa sige, der flyder mellem Vandets Overflade og Havbunden. De have oppe paa Norges Vestkyst ad samme Vej fundet en Banke, hvor man i Løbet af to Maaneder har opfisket 1½ Million Stortorsk. Dette viser, at disse Forsøg ikke blot have teoretisk Interesse — de ere vel videnskabelige Forsøg, men der haves et praktisk Formaal for Øje med dem. Det har vist sig her, som det har vist sig ved Landbruget, at Videnskaben ligger til Grund for alle store Fremskridt. Landbruget skylder i høj Grad Videnskaben — det ville vist alle indrømme mig, — at det har udviklet sig saa stærkt i Danmark, idet vi tidlig have opdaget Nødvendigheden af at søge at udgranske Aarsagerne til Forholdenes Beskaffenhed. Paa samme Maade vil det vise sig, at Videnskaben ved at række sin Haand til Hjælp kan bøde paa den store Ulykke, det overvættes store Fiskeri medfører. Deraf følger, at jeg paa det varmeste maa anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse og til uforandret Vedtagelse. Jeg havde, da jeg kom, tænkt at ville gøre en lille Bemærkning, men denne er bleven overflødig ved, hvad den ærede Minister har udtalt. Jeg skal dog lige berøre, hvad den gik ud paa. Det var forudsat, at hvis England ikke vedtog at følge med i de næste to Aar eller ikke gik ind paa at tiltræde en international Overenskomst om fælles Fredning af de for Danmark i økonomisk Henseende vigtigste Fiskearter, da vilde Bevilningen muligvis ikke blive benyttet. Ministeren har nu udtalt, at England er gaaet ind paa den første Betingelse, og dette glæder mig. Den sidste Betingelse var egentlig ejen-